

Sygn. akt VII Kp 273/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach w VII Wydziale Karnym w składzie :

Przewodnicząca : SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant ; st. sekr. sąd. Magdalena Wereda

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 03. 12. 2015 roku

zażalenia C. M. (1)

na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Siedlcach z dnia 28.08.2015 roku

w sprawie Ko 658/15 dot. umorzenia dochodzenia

Na podstawie art. 465§ 2 kpk

POSTANAWIA

Zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 roku funkcjonariusz K. Miejskiej w S. umorzył dochodzenie w sprawie kierowania w miejscowości Z. - K. na ulicy (...) w dniu 17 czerwca 2015 gróźb karalnych oblania kwasem wobec C. M. (1) przez sąsiada H. P., przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione; to jest o czyn z art. 190 § 1 kk

Podstawą umorzenia dochodzenia było stwierdzenie, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, zaś postawę stanowił art. 17 § 1 pkt. 2 kpk.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła pokrzywdzona C. M. (1), który nie zgłosiła żadnych nowych wniosków dowodowych, lecz jedynie nie godząc się z takim rozstrzygnięciem wnosila o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i ponownie rozpatrzenie przedmiotowej sprawy.

Sąd zważył co nasypuje:

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim zażalenie nie wskazuje żadnych nowych okoliczności czy dowodów które należałoby przeprowadzić w toku dalszego postępowania przygotowawczego. Zażalenie skarżącej stanowi tylko swobodną i subiektywną polemikę z prawidłowo podjętą decyzją prokuratora. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, że w dniu 17 czerwca 2015 roku pomiędzy pokrzywdzoną C. M. (1) a H. P. wywiązała się kłótnia. Materiał dowodowy przedstawia dwie różne wersje całego zajścia przedstawiane z jednej strony przez H. P., z drugiej zaś przez pokrzywdzoną, C. M. (2) i S. M. (męża i szwagra C. M. (1)). Wobec powyższego, nie sposób dać wiary co do przebiegu zdarzenia którejkolwiek ze stron konfliktu. Nie bez znaczenia dla oceny zeznań przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków jest również okoliczność, iż słowa były wypowiedzane względem siebie w atmosferze nerwów i napięcia, a która niewątpliwie wpłynęła na to, iż wypowiedziano wtedy różne słowa pod wpływem emocji, które nie zostałyby wypowiedziane w normalnej spokojnej rozmowie. Nie mniej jednak

nie jest to równoznaczne z tym, że wypowiedziane słowa były groźbami w subiektywnym i obiektywnym rozumieniu znamion przestępstwa z art. 190 § 1 kk.

Mając powyższe na względzie zażalenie jako pozbawione podstaw merytorycznych należało oddalić ,dlatego postanowiono jak na wstępie.